

Saaledes foranlediget undlader man ikke at fremsende hosfølgende fra Inspektøren for det kgl. Frederiks Hospital og den kgl. Fødsels- og Plejestiftelse modtagne Redegørelse.

Enevold Sørensen.

K. Goos,
Fm.

Til Folketingets Finansudvalg.

Bilag.

Det kongelige Frederiks Hospital

samt

Den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse.

København, den 12. December 1908.

I Skrivelse af 26. f. M. (Journal Nr. 1027/08) har det høje Ministerium udbedt sig en nærmere Redegørelse for Anvendelsen af det paa det kongelige Frederiks Hospitals Budget under Udgiftskonto 14. optagne Beløb 2,000 Kr. til Rekonvalescenters Ophold i Rekonvalescenthjemmet paa Arresødal og Oplysning om Ansøgernes Tal.

I den Anledning skal jeg tillade mig at oplyse følgende:

Ved Skrivelse af 13. Juni 1890 tilbød Direktionen for det Classenske Fideikommiss Hospitalet og Stiftelsens Belæggelsesret til 9 Pladser paa det af Fideikommisset oprettede Rekonvalescenthjem paa Arresødal, saaledes at der ingen Betaling toges for de 3 Pladser, hvorimod der for de øvrige 6 Pladser betaltes 1 Kr. daglig for hver hele Aaret rundt, uden Hensyn til, om de af Stiftelserne holdtes belagte eller ej. Efter at Ministeriet ved Skrivelse af 12. Juli s. A. havde approberet dette Tilbud med Tilføje, at den derved forøgede Merudgift paa Stiftelsernes Budgetter vilde være at fordele mellem Hospitalet og Stiftelsen efter Forholdet 3 til 1, afsendtes de første Rekonvalescenter til Hjemmet den 2. August s. A.

Den heromhandlede Udgift fandtes opført paa Hospitalets Budget Konto 15., „Forskellige Udgifter“, og paa Stiftelsens Budget Konto 19., „Forskellige Udgifter“, til Finansaaret 1894—95, da den som fast aarlig tilbagevendende opførtes med Beløb 2,000 Kr. og 600 Kr. paa særlige Konti, henholdsvis Konto 14. paa Hospitalets Budget og Konto 19. paa Stiftelsens Budget „Rekonvalescenters Ophold i Rekonvalescenthjemmet paa Arresødal“. I disse Beløb ere ogsaa indbefattede Udgifter ved Rekonvalescenters Rejse til og fra Arresødal, idet Stiftelserne udrede disse, naar Rekonvalescenterne ikke selv ere i Stand dertil.

Naar en af Stiftelsernes Overlæger skønner, at en fattig kvindelig Patient ved sin Udskrivning trænger til et Ophold paa Hjemmet, og hun i øvrigt opfylder Betingelserne herfor, udfyldes et særligt dertil indrettet Skema, der gennemgaaes og opbevares af Administrationen, til der bliver Plads i Hjemmet. Ligesom de 9 tillagte Pladser ere belagte hele Aaret, saaledes maa ogsaa Rekonvalescenterne paa Grund af de mange Indstillinger i de fleste Tilfælde vente i længere Tid, til Optagelse kan ske. Som Regel indstiller vedkommende Overlæge til et Ophold af 3—4, højst 6 Uger, men ofte foreslaar Hjemmets Læge, at Rekonvalescentens Ophold forlænges med 8—14 Dage, hvad altid bifaldes. Undtagelsesvis har man, naar en af Stiftelsernes kvindelige Funktionærer uden først at have været Patient har trængt til et Landophold, anbragt hende paa Hjemmet.

Da man, som ovenfor nævnt, kun modtager Skemaer om Optagelse i Hjemmet af Rekonvalescenter, der opfylde Betingelserne for Anbringelse sammesteds og derfor ogsaa efterhaanden opnaa Plads der, er Ansøgernes Tal ligt med de for Stiftelsernes Regning i Hjemmet indlagte Rekonvalescenter. Jeg skal i saa Henseende oplyse, at i de sidste 10 Aar har Tallet været: